

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720203333
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3720203333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., zastúpený G., bytom D., D. proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom v Bratislave, Vajnorská 55, o zaplatenie 1.217,12 eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. novembra 2021, č.k. 4Csp/48/2020-84, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku potvrdzuje.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 792,80 eur, druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 424,32 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a posledným tretím výrokom súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.217,12 eur titulom zaplatenia poistného plnenia z poistnej zmluvy, na základe poistnej udalosti. Uviedol, že dňa 16.12.2019 o 16.50 hod. došlo v meste D. ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu H., ev. č. D., pričom k tomuto poškodeniu došlo prevádzkou motorového vozidla H., ev. č. D., ktorého držiteľom je H.. V čase škodovej udalosti bolo motorové vozidlo H. držiteľa H. povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, a to na základe poistnej zmluvy zo dňa 07.06.2012. Žalobca si nechal svoje motorové vozidlo po škodovej udalosti opraviť v autoopravovni spoločnosti Y., ktorá spoločnosť za opravu motorového vozidla žalobcu vyúčtovala sumu 8.182,03 eur. Žalovaný poskytol spoločnosti Y. plnenie vo výške 6.964,91 eur, keď uhradil za normohodinu práce namiesto uplatnenej sumy 40,32 eur len sumu 20 eur a neuhradil opravu žalobcovho vozidla podľa položky č. 35 faktúry (rozšírenie blatníka vo výške 160,20 eur), položky č. 33 faktúry (kryt dverí vo výške 189,60 eur), položky č. 39 faktúry (pneumatiky 205/50 R17 93V Continental vo výške 276 eur) a položky č. 68 faktúry (lakovanie dverí PZ D vo výške 167,86 eur). Žalobca následne plnil spoločnosti Y. sumu 1.217,12 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi cenou opravy jeho vozidla a výškou žalovaným poskytnutého plnenia. Súd konštatoval, že spornou v konaní medzi stranami bola výška škody spôsobenej žalobcovi predmetnou škodovou udalosťou, teda či žalobcovi vznikla v

súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou škoda vo výške 6.964,91 eur, ktorú sumu uhradil žalovaný autoopravovni alebo vo výške 8.182,03 eur, ktorú sumu si vyúčtovala autoopravovňa. Spornosť výšky škody bola spôsobená otázkou, či poškodenie rozšírenia blatníka, krytu a laku pravých zadných dverí a dvojice pneumatík, teda poškodení, ktoré boli opravené spoločnosťou Y. a za ktoré bolo fakturované položkami č. 35, 33, 39 a 68 faktúry, boli spôsobené pri predmetnej škodovej udalosti a otázkou, aká je primeraná cena za normohodinu práce neautorizovaného servisu, ktorým je aj spoločnosť Y. Teda, či možno za nevyhnutné a účelné považovať vynaloženie výdavkov na opravu poškodenia za normohodinu práce autoopravovne uplatnenú vo výške 40,32 eur/normohodina s DPH. Súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 03/2021 znalca B., ktorý konštatoval, že pri škodovej udalosti dňa 16.12.2019, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu, bola v celom rozsahu spôsobená škoda výhradne motorovým vozidlom škodcu. Zo simulácie zrážky znalcovi s veľkou technickou presnosťou vyplynulo, že všetky poškodenia na pravom boku vozidla H. teda aj žalovaným neuznané pravé predné dvere, pravé zadné dvere, platový lem - rozšírenie PZ blatníka aj poškodenie PZ pneumatiky, vznikli silovými účinkami sekundárnych kolízií, pôsobiacimi až do okamihu odpútania jednotlivých vozidiel od seba po zrážke; boli spôsobené šmykovým drením obnažených vyčnievajúcich ostrých prvkov z prednej časti vozidla H., po pravom boku vozidla H., teda až po odtrhnutí a vodorovnom vrhu predného nárazníka a roztrieštení ostatných platových súčiastok z predku vozidla H.. Preto všetky tieto poškodenia sú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 16.12.2019. Znalec konštatoval, že z technického hľadiska sú podľa neho neprijateľné a vylúčené akékoľvek iné hypotézy o vzniku týchto poškodení na vozidle žalobcu. Všetok použitý materiál a práce vyfakturované spoločnosťou Y. boli teda vynaložené na opravu vozidla žalobcu a boli podľa znalca vynaložené na opravu tých poškodení motorového vozidla žalobcu, ktoré poškodenia vznikli v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou. K výške odplaty za normohodinu práce znalec uviedol, že na Slovensku a ani v EÚ neexistujú žiadne záväzné cenové predpisy, pretože sa nejedná o štátom regulované ceny. Značkovým autoservisom vozidiel H. bola v danom mieste a čase spoločnosť K., ktorá je zároveň zmluvným partnerom žalovaného. Táto opravovňa si účtuje za všetky práce - mechanické, klampiarske a lakovnicke jednotnú sadzbu 63 eur za normohodinu práce vrátane DPH. Ohľadne obvyklej cenovej sadzby za opravy vozidiel H. v regióne stredného Slovenska znalec poukázal na výsledky prieskumu uverejnené v autožurnále Autobild, z ktorých vyplynula cena 37,80 eur až 42 eur za normohodinu práce autoopravovni ku dňu 01.08.2018. V priebehu konania žalovaný uhradil žalobcovi sumu 792,80 eur, ktorá suma sa rovná cene fakturovanej položkami č. 35, 33, 39 a 68 faktúry z 25.02.2020. Teda počas konania sa vyriešil medzi sporovými stranami spor ohľadne otázky, či vznik týchto poškodení žalobcovho vozidla bol spôsobený predmetnou škodovou udalosťou. Preto v tejto časti vzal žalobca žalobu späť a súd s poukazom na ust. § 144 a nasl. CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 792,80 zastavil. Súd uviedol, že sporným v danej veci zostalo len to, či možno za nevyhnutné a účelné považovať vynaloženie výdavkov na opravu poškodenia za normohodinu práce autoopravovne uplatnenú sumou 40,32 eur/Nh s DPH. Súd bol toho názoru, že žalovaný v danom prípade mal nesporne povinnosť plniť, keďže motorovým vozidlom, na ktoré sa vzťahovalo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, bola na žalobcovom vozidle spôsobená škoda. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. bol žalovaný povinný plniť žalobcovi po tom, čo si tento svoj nárok na náhradu škody uplatní a žalovanému riadne preukáže. Rozsah povinnosti žalovaného plniť vyplýva z ust. § 4 ods. 2 písm. b) citovaného zákona. Žalovaný mal teda povinnosť plniť uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody - vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Zo zákona nevyplýva možnosť žalovaného moderovať náhradu škody s poukazom na neúčelnosť vykonanej opravy, či vynaložených prostriedkov na opravu. Súd však prihliadol na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej výška náhrady škody nie je daná sumou skutočne vyplatenou, ale len výškou sumy uhradenou účelne (rozhodnutie NS ČR zo dňa 30.03.2010, sp. zn. 25Cdo/3911/2007, na ktoré poukázal žalovaný). Preto bolo možné konštatovať, že postup žalovaného, ktorý znížil náhradu za normohodinu práce autoopravovne na oprave žalobcovho vozidla na 20 eur/Nh bez DPH, by bol dôvodný iba v prípade, ak by sa preukázalo, že vyplatenie vyššej sumy žalobcom autoopravovni za normohodinu jej práce nebolo účelné. Keďže zo zákona žalobcovi vyplývala iba povinnosť uplatniť si voči žalovanému náhradu škody a túto preukázať, čo žalobca nepochybne splnil, bolo na žalovanom, aby riadne spochybnil účelnosť vynaloženia žalobcom vynaložených peňažných prostriedkov na opravu poškodeného motorového vozidla. Teda bolo jeho povinnosťou nielen tvrdiť neúčelnosť vynaloženia peňažných prostriedkov, ale ju aj preukázať. Žalovaný poukázal na cenníky iných autoopravovní, keď napríklad spoločnosť K., so sídlom N. a autoopravovňa živnostníka C. s miestom podnikania F., si uplatňujú za jednu normohodinu práce iba sumu 20 eur. Uvedené cenníky predložené žalovaným však nepreukazujú štandardné ceny práce autoservisov v danom čase a regióne; preukazujú iba skutočnosť, že

existujú aj autoservisy, ktoré si za jednu normohodinu práce uplatňujú nižšiu odplatu. Z týchto cenníkov však nie je možné vyvodit' záver o vysokej cene opravy žalobcovho motorového vozidla, a teda o neúčelnosti vykonanej opravy. K takémuto záveru by bolo možné dôjsť iba dôslednejším porovnaním cien normohodín práce servisov v meste bydliska žalobcu v rozhodnom čase. Takéto porovnanie však žalovaný nevykonal. Navyiac, aj keď sa aj vo vzdialenosti niekoľko desiatok kilometrov od miesta bydliska žalobcu nachádzajú dve autoopravovne, ktoré si účtujú nižšie ceny za jednu normohodinu práce, samo o sebe to nepreukazuje, že by v týchto autoopravovniach bola oprava žalobcovho vozidla vykonaná lacnejšie. Súd zdôraznil, že zo znaleckého posudku znalca B. vyplynulo, že cena 40,32 eur s DPH, teda 33,60 eur bez DPH za jednu normohodinu práce autoopravovne nie je neprimeraná. Autorizovaná autoopravovňa si účtuje 63 eur za normohodinu (s DPH). Neautorizované autoopravovne si teda uplatňujú (resp. by si mali uplatňovať) nižšiu čiastku, avšak nie je možné určiť akú konkrétne. Znalec poukázal na prieskum časopisu Autobild, vyhotovený k 01.08.2018, z ktorého vyplynulo, že obvyklá cenová sadzba za normohodinu opravy vozidiel H. je v regióne stredného Slovenska 37,80 až 42 eur. S poukazom na uvedené súd konštatoval, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o neúčelnosti vynaložených nákladov na opravu žalobcovho motorového vozidla. Žalobca si riadne uplatnil náhradu škody voči žalovanému a výšku vzniknutej škody riadne preukázal. Spoločnosťou Y. uplatnená a žalobcom uhradená suma za normohodinu práce tejto autoopravovne sa na základe uvedených skutočností javí ako primeraná, keďže bola podstatne nižšia ako cena normohodiny práce v autorizovanej autoopravovni a rovnaká ako priemerná cena iných autoopravovní v rozhodnom regióne a čase. Súd preto žalobcovi priznal uplatnenú sumu 424,32 eur, ktorá mu nebola uhradená žalovaným, hoci na to boli splnené zákonné podmienky. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal priznať sumu 1.217,12 eur, v časti o zaplatenie 792,80 eur vzal žalobu späť, keďže mu žalovaný túto sumu uhradil po podaní žaloby. Zastavenie konania teda zaviniel žalovaný, ktorý zaplatil časť žalovanej istiny až po podaní žaloby a v ostatnej časti bolo žalobe vyhovené. Žalobcovi je tak dôvodné priznať voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti zmeniť, žalobu v tejto časti zamietnuť a priznať mu náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Uviedol, že trvá na všetkých doteraz prezentovaných a uvedených skutočnostiach. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktoré súd uviedol v odôvodnení rozsudku. Odôvodnenie rozsudku považuje za nepresvedčivé, keďže sa podľa jeho názoru súd prvej inštancie nedokázal vyporiadať so všetkými ním uvedenými námietkami. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu bez toho, aby ich konfrontoval s jeho argumentami. Mal za to, že súd nesprávne právne vec posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím prijal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok. Uviedol, že žalobca sa domáhal voči nemu náhrady škody titulom zmluvy o povinnom zmluvnom poistení, uzavretej medzi ním a škodcom, ktorý dňa 16.12.2019 spôsobil škodu žalobcovi vedením motorového vozidla. Škodu si žalobca nechal opraviť v neautorizovanom autoservise Y., k čomu bola vystavená faktúra v sume 8.182,03 eur, ktorá bola žalobcom aj uhradená. On nahradil žalobcovi škodu vo výške 6.964,60 eur z titulu poistného plnenia plynúceho zo zmluvy o PZP, ktorú s ním uzatvoril škodca. Keďže podľa oznámenia o poistnom plnení bolo zrejme, že niektoré poškodené časti motorového vozidla žalobcu neboli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nebola žalobcovi vyplatená celá suma z vystavenej faktúry. Rozdiel v sume 1.217,12 eur si žalobca od neho nárokoval titulom rozdielu medzi sumou uvedenou vo faktúre a poskytnutým poistným plnením z jeho strany. Uviedol, že na základe došetrenia predmetnej škodovej udalosti bolo z jeho strany dodatočne žalobcovi poskytnuté plnenie vo výške 792,80 eur, predstavujúce časť za sporné položky, a v tejto časti bola žaloba vzatá späť. Nárok žalobcu potom tvorila už len suma vo výške 424,32 eur, ktorá predstavovala cenu práce v súvislosti s uvedenými opravami. Znaleckým posudkom, vypracovaným IU., bol predostretý názor, že cena za normohodinu (Nh) práce opráv poškodeného motorového vozidla značky H. sa na strednom Slovensku - na Považí v neautorizovaných autoservisoch pohybuje v rozmedzí od 37 do 42 eur. Uviedol, že tento názor znalca je v príkrom rozpore so závermi jeho odborných pracovníkov oddelenia likvidácie škôd zo škodových udalostí. Na základe analýzy jeho pracovníkov možno vyvodit' záver, že priemerná cena za normohodinu práce na opravách poškodených vozidiel predstavuje približne 20 eur a v danom regióne existuje hneď niekoľko subjektov, ktoré za obdobnú cenu poskytujú svoje služby. Dodal, že z uvedeného možno vyvodit' záver, že v konaní boli súdu predostreté dve odlišné stanoviská, ktoré však disponujú rovnakou dôkaznou silou. Podľa jeho názoru môže súd dostatočne a vierohodne zistiť skutkový stav, dostať

relevantnú odpoveď iba nariadením súdneho znaleckého dokazovania, zameraného na dôslednejšie porovnanie cien normohodín práce servisov v mieste bydliska žalobcu v rozhodnom čase a tak ozrejmiť účelnosť alebo neúčelnosť vykonanej opravy. Z tohto dôvodu považuje rozsudok za nesprávny a trvalo neutržateľný.

3. K odvolaniu žalovaného podal písomné vyjadrenie žalobca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že súd akceptoval iba jeho tvrdenia (žalobcu) bez toho, aby ich konfrontoval s argumentami žalovaného, žalovaný žiadne právne významné argumenty vo veci nepredložil a ani nepredniesol, keďže sa nezúčastnil ani jedného pojednávania, na ktorom by došlo k prípadnej konfrontácii s jeho argumentami (žalobcu). Uviedol, že k dodatočnému vyplateniu sumy 792,80 eur zo strany žalovaného došlo v priebehu konania na základe vypracovaného znaleckého posudku. Je zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že dodatočne poskytol plnenie v danej výške na základe došetrenia predmetnej škodovej udalosti. Toto dodatočne poskytnuté plnenie svedčí o tom, že žalovaný svojvoľne a bez akéhokoľvek objektívneho zistenia znížil plnenie mu poskytnuté, pričom on musel uhradiť vystavenú faktúru za opravu auta v plnej výške. Pokiaľ ide o námietky žalovaného ohľadne ceny za Nh práce za opravu tým, že priemerná cena za Nh práce na opravách poškodených vozidiel na strednom Slovensku je vo výške približne 20 eur a žalovaný označil 3 autorizované subjekty, vykonávajúce opravy s účtovanou cenou práce od 20 do 25 eur/normohodina, tak napr. aj on v spore uviedol niektoré žalovaným autorizované subjekty, poskytujúce služby súvisiace s opravou poškodených vozidiel, ktoré si za jednu hodinu práce účtujú napr. sadzu 60 a viac eur s DPH (I., 72 eur s DPH (B.), 63 eur s DPH (K.)). Podľa jeho názoru je preto potrebné jednoznačne za objektívny považovať znalecký posudok znalca B.. Za významné považuje aj to, že zo strany znalca bolo poukázané aj na autorizovaný servis K., nachádzajúci sa priamo v meste D., ktorý je zmluvným partnerom žalovaného a ktorý si za jednu hodinu všetkých druhov prác účtuje jednotnú sadzbu 63 eur s DPH. Žalovaný teda jednoznačne zavádzajúco a účelovo vybral iba 3 autorizované autoservisy s cenou práce od 20 do 25 eur/Nh s cieľom vyhnúť sa plneniu. Ďalej uviedol, že pre neho bolo výhodným benefitom aj to, že autoservis Y. mu hneď poskytol aj náhradné osobné motorové vozidlo, ktoré využíval na cestu do práce počas celej doby opravy vozidla, keďže dochádzal za prácou do Martina. Táto služba je pritom poskytovaná zákazníkom bezodplatne, hoci väčšina autoservisov si za túto službu účtuje aj finančné prostriedky za používanie vozidla, napr. práve autorizovaný servis K. vo výške minimálne 13 eur za deň. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade opravy jeho vozidla v predmetnom autorizovanom servise by požadovaná suma plnenia od žalovaného bola podstatne vyššia. Dodal, že podľa neho je rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované bez opory v zákone a európskej legislatíve, keďže zákazník má právo vybrať si servis podľa vlastného uváženia. Uprednostňovanie a zvýhodňovanie autorizovaných servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže, preto nie je dôvod, aby žalovaný zo svojej pozície určoval v akom servise si mal dať opraviť svoje vozidlo. Je toho názoru, že on v priebehu súdneho konania dostatočne preukázal uplatnený nárok voči žalovanému z titulu náhrady škody spôsobenej pri dopravnej nehode na osobnom motorovom vozidle, pričom súd prihliadol na všetky vykonané dôkazy, s ktorými sa náležite vypořiadal vo svojom rozhodnutí.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti, t.j. vo vyhovujúcom výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Odvolaním žalovaného nebol napadnutý výrok o zastavení konania v časti o zaplatenie 792,80 eur (prvý výrok), preto je v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Odvolací súd preskúmal podrobne všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaného vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj vecne správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, keď žalovaný v podstate opakuje argumenty uvádzané pred súdom prvej inštancie, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

7. Odvolacia námietka žalovaného smeruje iba k výške priemernej ceny za normohodinu práce na opravách poškodených vozidiel, keď podľa názoru žalovaného sa táto výška v danom regióne pohybuje okolo 20 až 25 eur/Nh, pričom názor znalca v tejto veci považuje za rozporný so závermi jeho odborných pracovníkov oddelenia likvidácie škôd.

8. Odvolací súd však nepovažuje námietku žalovaného za dôvodnú. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že už pred súdom prvej inštancie žalovaný poukazoval na cenníky dvoch autoopravovní, ktoré si uplatňujú za jednu normohodinu (Nh) práce len sumu 20 eur. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, tieto cenníky nepreukazujú konkrétne a štandardné ceny práce autoservisov v danom regióne a období a nemožno z nich ani konštatovať záver o vysokej cene za prácu na oprave vozidla, resp. jej neúčelnosti. Rovnako poukazovanie žalovaného na iné opravovne, ktoré účtujú za jednu normohodinu práce nižšie ceny nepreukazuje záver, že by v týchto autoopravovniach bola uskutočnená oprava vozidla žalobcu lacnejšie. Pritom aj žalobca v spore uviedol niektoré žalovaným autorizované autoopravovne v danom regióne, ktoré si účtujú podstatne vyššiu sumu za jednu normohodinu práce na oprave vozidla - I. 60 eur s DPH a viac, B. 72 eur s DPH a K. 63 eur s DPH, pričom spoločnosť K., na ktorú poukázal aj znalec v znaleckom posudku, je zmluvným partnerom žalovaného a za všetky vykonané práce účtuje jednotne 63 eur s DPH za normohodinu.

9. Zo znaleckého posudku znalca B. jednoznačne vyplýva, že autorizovaná autoopravovňa si za jednu normohodinu práce účtuje 63 eur s DPH, pričom neautorizované opravovne by si mali účtovať sumu nižšiu. Ohľadne ceny za jednu normohodinu práce znalec poukázal na prieskum časopisu Autobild, vyhotovený ku dňu 01.08.2018, podľa ktorého je obvyklá cena za jednu normohodinu práce (opravy) vozidiel H. v regióne stredného Slovenska 37,80 eur až 42 eur .

10. V kontexte uvedeného považoval odvolací znalecký posudok B. za objektívny, závery jeho znaleckého posudku v otázke sumy za normohodinu práce za jednoznačné, bez potreby vykonávania ďalšieho dokazovania ohľadne tejto otázky a žalobcom uhradenú sumu za normohodinu práce autoopravovne Y. (40,32 eur s DPH) za primeranú, zvlášť keď ide o podstatne nižšiu sumu za normohodinu práce v autorizovanej opravovni a porovnateľnú (resp. rovnakú), aká je priemerná cena za normohodinu práce v iných autoopravovniach v danom regióne a období.

11. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).